

Isten fiak, mint bukott angyali lények?

avagy

az 1Móz 6 természetfeletti értelmezése

2023.02.12.

Hol hibádzik a „Séth leszármazottai” értelmezés?

Korábban én is ezt az értelmezést tartottam helyesnek¹, ám egy könyv² olvasása során arra a meggyőződésre jutottam, hogy az Isten fiai nem Sét utódait, nem a választott vonalat jelölik, hanem bukott angyali lényekre utalnak. A Séth-i értelmezés több sebből vérzik.

- A 4. sz-től ismert csupán ez az értelmezés. Augusztinus volt az egyik legfőbb szószólója³, aki az allegorikus, azaz nem szó szerinti bibliaértelmezés atyjának is tekinthető.

- Noha a Szentírás más helyein, beleértve az ÚSZ-et, az „Isten fiainak” nevezik az Istenhez hű embereket, a közvetlen szövegkörnyezetből (1Móz 1-6) semmi sem utal arra, hogy az „Isten fiai” embereket jelölnének.

- Sehol sem nevezi a szöveg az Isten fiait „Séth utódainak”.

- A nőket sem „Kain lányainak” nevezi, hanem az „emberek lányainak” (1Móz 6:2).

- Az 1Móz 1-5-ben sehol sincs megtiltva a felemás iga, azaz a „hívők” és „hitetlenek” közti keveredés, ezt csupán a jóval későbbi tiltások miatt „olvassuk bele” ezt a szövegbe.

- Igaz, hogy Isten eredeti teremtési rendje szerint az angyalok nem házasodnak (Mt 22:30), de ez nem jelenti azt, hogy nem is hághatják át Isten rendjét. Arról nem is beszélve, hogy itt nem is „házasságról” van szó, hanem egészen egyszerűen arról, hogy „elvették” az emberek lányait (mint annak idején Ádám és Éva a tiltott gyümölcsöt) és „bementek” hozzájuk, azaz szexuális kapcsolatot létesítettek velük (1Móz 6:1,4).

- Nem csak Kain leszármazottai voltak istentelen (hitetlen) emberek, hanem Séth leszármazottai is azzá váltak. Mindkét vonalat elfertőzte a bűn. Énók is csak 300 éves korától, Matusálem születésétől fogva kezdett „Istennel járni” (1Móz 5:22). Sőt, úgy tűnik, egyedül Noé volt már csak „igaz” a kortársai, azaz az akkor élő emberiség közül (1Móz 6:9).

- A „Sét vonala” értelmezés nem ad magyarázatot az óriások eredetére. Már pedig itt valódi óriásokról, feltűnően magas emberszabású lényekről van szó, akik később újra előkerülnek majd az üdvtörténetben (ld. 5Móz 3:2; 1 Sám 17:4-8; 4Móz 13:28,32-33; 5Móz 2:10-11;20-21 stb.)⁴.

¹ Ld. [„Kik azok az 'Isten fiai' és miből állt az ő bűnük?”](#)

² Michael S. Heiser, *The Unseen Realm* (Lexham Press, 2015).

³ *The Unseen Realm*, 99.

⁴ Rengeteg óriás csontvázat találtak világszerte, amelyek szintén ezen ősi lázadás történelmi tényét bizonyítják, ld. Jim Vieira, Hugh Newman, Ross Hamilton, *Giants on Record* (Avalon Rising Publications, 2022).

A természetfeletti magyarázat mellett szóló érvek

Az 1Móz 6:1-et "elfogulatlanul" olvasva azzal találkozunk, hogy éltek a földön emberek (ld. korábbi fejezetek), akiknek nem csak fiaik, hanem szép lányaik is születtek. És szinte a semmiből feltűnik a színen egy eddig nem ismert új szereplői gárda: az „Isten fiai”, akik minden bizonnyal nem az előző csoportból származnak, azaz nem emberek, nem emberi, hanem *isteni lények*.

Hasonló ez a jelenet a kígyó korábbi rejtélyes, a semmiből történő színrelépéséhez: „A kígyó pedig ravaszabb volt...” (1Móz 3:1). Az 1Móz 6-ban is egy határátlépésről van szó: angyali lények⁵ emberek lányával való közösüléséről, melyből (feltételezhetően) óriások (*nefilim*) születtek, akik neves harcosok voltak (1Móz 6:4), vagyis meghatározó vezetői, hadvezérei, „véleményformálói” lehettek az akkor élő emberiségnek és kultúrának, mint pl. később Nimród (1Móz 10:6) vagy Óg, Básán királya (5Móz 3:2) vagy Góliát (1 Sám 17:4-8).

Vagyis, e szerint az értelmezés szerint 2 meghatározó lázadás volt a világtörténelem kezdetén, amelynek kozmikus jelentősége van: az Éden kertjében a kígyó (Sátán) elcsábította Évát (és Ádámot) és megszerezte tőlük a föld feletti uralmat, majd pedig a bukott angyalok egy része elcsábította az emberek lányait, tovább növelve az emberiség és a föld feletti sátáni befolyást, az istentelen szexből születő óriás-utódaik által. Komoly lelki-szellemi befolyást gyakorolhattak az általuk nemzett utódokra, akik pedig komoly bomlasztó hatással lehettek az egész emberiségre (1Móz 6:5). Isten az özönvízzel⁶, majd a honfoglalással kezdi el kiirtani ezeket az utódokat a földről (Józs 11:21-22; Ám 2:9-10).

Nem mellékes érv, hogy úgy tűnik, Júdás és Péter is ezt a természetfeletti értelmezést követi levelében, ld. Júd 6-7; 2Pét 2:4,10. Noé és az özönvíz idejéről beszélnek, amikor angyalok vétkeztek az által, hogy a "test vágyait követték" (2Pét 2:10), "idegen test után jártak" (Júd 7). Ez hasonló fajsúlyú és jellegű bűn volt, mint ami Sodoma és Gomora elpusztításához vezetett. Júdás azt írja, hogy Sodoma és Gomora lakói ezekhez a bukott angyalokhoz "hasonlóan paráználkodtak" (Júd 7) és hogy ezek az angyalok elhagyták „nekik rendelt lakhelyüket” (Júd 6), felségterületüket, domain-jüket. Nehéz nem az özönvíz előtti lázadásra gondolni Júdás és Péter beszámolóit olvasva. Nincs más történet a Bibliában, amire ezek a leírások ráillenek.

Az ÚSZ előtti (ún. második templomi) zsidó apokrif irodalom (pl. 1Énók) is a természetfeletti értelmezést követi és azt a nézetet vallja, hogy a megölt óriások lelkei lettek a démonok. De ez már csak spekuláció.

⁵ Az angyaloknak testük is van, nem azonosak a démonokkal, akik test nélküli lények (szellemek).

⁶ Jó kérdés, hogy hogyan élhették túl az özönvizet ezek az óriások.